

Kak' sa un'ga grofov'a sina ravbarji v'kral', pa kak' u'jom je spiet
damu u'sur? (Zapisal v Brestu pri Tomisilju Franc Kramar.)

Ankat je jomu an' graf un'ga sâma sina. Et' je biv se cist' majhen,
takle'a ane stier' lejta star pa je sila ankat pejstorna z nzm na spencér.
Zdej je pa glich pr anni giordi s tejom atrokam spone'rala, sa je pa rav-
barji napál' pa tejga atroka ji vr'el'; pol ona je pa vesila. Polej sa
ravbarji tejga atroka pa v gast v anà velika vatlina neasli, k' sa
jomel' ravbarji suj stanvajne. Zdej je bla pa anà sâma stara baba m'atri.
Saji pa atroka dál' pa sa j' "djal" de nej ga askrbuje. Zdej mi pa tista
stara baba nej thà nekul' pakárat kák' se ta v'elke vrata adpru, iè
je je prov doskat vpravo fol k' je zé bel zrastu. Zdej v téj ravbarski va-
tlini je pa zm'rej samu anà svejc'ia garela za svetloba, nec' vec'. Zdej je
biv pa zé ta grofov sin star dvanaest lejt, tak' de je biv zé v'osm lejt pr
tejch ravbarjek sužnosti. Zdej pa ankrat glich nej bla ravbarje damu, je
biv ta fantek pa vse glich zé taku' kumšten, de je tista stara baba k' je
bla tam prov fajn napuji, tak' de je bla prov tardn' zaspala. Zdej je
pa su pa je vse glich z nekej anà kumstje ta v'elke vrata adparu, pa je
vender ven stiste ravbarske vatlíne vesu. Zdej je pa su tuk' cajt pa
giordi, de je vender ankat ven z gorda na svitlo prsu. Je prsu pa dà
inga pastirja k' je avciè posu; pa se je tak' vrajival' de je biv ta pa-
stir pa glich tisťga grofa k' je biv ta fantek sin negor! M' je pa m'eku
tat' fantek pasti'ri: "Kak' s' pa t'èr'oske tla mar'edu k' sa tak'
lepiè? - polej pa ta v'elka luc' ke gor' gari pr'gar?" Prav: "Sej sem tud'
jest r'osice malov tam v jam' k' sem zdej biv, pa nejva bliè tak' lepiè k' sat'!
Pa pr nas je sam' anà svejc'ia garela za svetloba, pa nej tak' strasnu!"

hrdu lepū vstila kukor ^{ne}ta!" (Sevejde, k' něj se někud kěj tačíga vidu kár je biv pr pamet!) Prav' pastir: „Ja, tu jé vse Buh taku lepú vstvaru - tře růsice pa tā vělka luc gor, tu nejsem jest! Víš, tej vělki luc al' svejč se prav' sonce!" Ždej se jé pa tā fantek tak' strasnu téjini čudu k' je tu slisov. Prav' pastir: „Ja, čožáv pa si třižadkuod pa siž ke něč tejga na vejs, kár vsak ~~an~~ drug' atrak vse věj?" Prav' fantek: „Jest prav' něč na vem čožáv sem! Sam' tu vem, de sem biv dost' lejt ad kár vem v an vatlin' v quordi pr ravnajoh, zdej sem jom pa vosa!" Ždej mi jé pa pavejtor kakú. Ždej pa prav' pastir: „Pa'mas kěj na seab' kreson cahon al' kěj tačíga, de se b' mardě zdej' vejdle čožáv si?" Prav' fantek: „O, sevejde 'mam! tleá 'mam patografija ad soje matere!" Prav' pastir: „Pa jé pakas!" Pa jé jé pakazor fantek, pa jé prec' pánov tā pastir, de jé tu tista gráfič k' an pr ní slus. Ždej m' jé pa ričku fantek: „Je že pánám toj' mater, sej glich jest pr ní sluzem!" Prav' fantek: „Ja, kěj pa jé zdej tā moja mat?" Prav' pastir: „H' boh jest avcié dlamu gnov, potlej' boh sú pa z mána, pa te im jest glich h' toj' mater' prpěalov!" Ně potlej' k' jé avcié dlamu gnov, jé sú pa rejs z nem, pa ga jé negov' mater' zrůču. Ždej ga mat' pa něj něč pánala, drgac' ne, k' zavol' tiste něne patografije! Tista pejstorka k' ji jé biv vkraden ga jé pa prec' pánala, an' pa ně! Polej sa ~~V~~oli boh pa se gráfi pavejdat, de sa tiste ga siva k' jé biv vkraden spět nazaj dubli. Polej jé pa graf velika pajejdna naprav, pa jé mnoho tā fantek zdej vse pavejdat kakú je tam per ravnajoh v tist' vatlin' v quordi živ. Polej jé pa graf sudate dabiv, pa sa sili v gast nad tiste ravnaj. Ta fantek jom jé dà tiste ravnarske vatline pa pust kazov. Tam sa pa vse palvuli pa pavezál, pa na vaxové malušli pa v nest' na ričta pěcal. Tam sa pa vse na smět absadil' pa palejsli. - Tejimi fanti k' jé gor' zrostu m' jé graf pa vše premaxeajne zrůču, tak' de se jé fól lehko prec' zřešanu. Zrovna pa gatov' se abáz ženou, k' nejsta ~~že~~ vničla!

(Povedal 16. novembra 1973. Janec Erjavec, čreoljaor.)